

тѣзи жена, царѣтъ да затрие сичкитѣ дѣца що имаше отъ нея. Една Французойка, която бѣше въ служба при княгинитѣ Анна и Елисавета, ми разказа че царѣтъ, като си дошелъ една вечеръ отъ твѣрдината на Петербургъ, дѣто ся гледаше прецесѣтъ на господина Моелсъ Крѣстатъ, влѣзе ненадѣино самъ въ камарата на тѣзи княгини, които, съ много други дѣвойки що бѣхъ при тѣхъ за вѣспитанието си и за разговорка, ся занимавахъ съ дѣла що принадлежатъ на тѣхната возрастъ и на тѣхнитѣ полъ.

«Той бѣше,» ми каза Французойката, «толкова «жлъ, страшенъ и вѣнъ отъ себе си, што сичкома «ся растриперахме като го видѣхме да влѣзе. Бѣше «прѣблѣднялъ като мѣртвецъ, и очитѣ му бѣхъ «свѣтликави и побѣркани. Лицето му както и сичко-«то му тѣло бѣше растриперано.»

Той повѣче отъ двацетъ пѣтя потеглилъ изъ ножицата ловскитѣ си ножъ, когото обикновенно носяше при себе си. На много пѣтя той удрилъ стѣнитѣ и массата, като ся чумерялъ тѣй страшно, што Французойката която като била останала сама и като смаянна дѣ да ся потули, скрила ся подъ массата дѣто и останала до дѣто той излѣзалъ. Тѣзи нѣма сцена ся продѣлжила почти половинъ часъ, въ врѣмето на която той само охтялъ, удрялъ съ юмруци и крака, хвѣрлялъ си шляпата и сичко що му паднало на рѣка. На конецъ, като излизалъ, дрѣпналъ вѣртата тѣй силно што я строшилъ.

«За голѣмо счастье за нарушителката на сѣпружеството, случи ся та умрѣ той мѣжду тѣзи бѣркотии. Безъ този не предвиденъ случай, Катерина, кѣно или рано, щеше да стане жертва на царската, твѣрдѣ справидлива, обида. Това е понѣ едногласното мнѣние на тѣзи що приближавахъ по често Велики Петра, и що познавахъ по добрѣ свойтъ характеръ.

«При сичко това той не умрѣ безъ да задоволи своята отмѣстителность, ако не на пълно, то понѣ въ части. Той я употрѣби на цѣло противъ любовникѣтъ като му отсѣче главата за прѣдполагаемото прѣстѣпление. Десетъ или дванайсетъ дена послѣ това,